

ter, det ene efter det andet, som man saaledes efterhaanden forenedes om med større eller mindre Banffelighed, var man fra de forskjellige Sider enig om, at det hele Resultat, som man tilfids naaede til, maatte tages som en Heelhed, saa at der ikke kunde være Spørgsmaal om at udflyde endog blot en eneste Deel deraf. Det maa staae og falde som saadant, som en Heelhed. Jeg kan sige til, at det under Forhandlingerne tillige er blevet fuldkomment forstaaet fra alle Sider, at det navnlig for Udvalgets tidligere Fleertal var det Yderste, hvortil der kunde gaaes, og at der ikke vilde kunne forlanges eller ventes yderligere Indrømmelser fra dets Side.

Hvad nu dernæst de enkelte Forandringer angaaer, som have givet det samlede Resultat, da skal jeg korteligt berøre dem. Under Nr. 1 er der foreslaaet at give Begyndelsen af den første Paragraph i det hidtil foreliggende Lovforslag en forandret Affattelse. Det hedder hidtil i samme: „Forsaa vidt som en Krebs af Medlemmer af Folketirken ønsker at danne en Valgmenighed indenfor samme, vil en saadan vorde erkendt som Led af Folketirken under følgende Betingelser“, hvorpaa da Betingelserne anføres. Nu er denne Begyndelse foreslaaet at skulle lyde saaledes: „Hvor dertil viser sig Trang, kan Oprettelsen af Valgmenigheder indenfor Folketirken af Regjeringen tilstedes, og de saaledes dannede Menigheder altsaa anerkendes som Led af Folketirken under følgende Betingelser“. Det er altsaa en heelt ny Affattelse, der ikke indskrænker sig til en Ombytning af Ordet „vil“ med „kan“, men tydeligen betegner den Tanke, som det gjælder om, og som ligger bagved hin Ordbombytning. I Forbindelse hermed er der under Nr. 1 foreslaaet den Ændring, at der istedetfor det hidtil benyttede Udtryk „Krebsen“ i 5te Linie af § 1, hvilket vi have fundet det mindre naturligt at bruge, skal sættes „de Paagjældende“, hvilken Ombytning da igjen paa et andet Sted, nemlig i 17de Linie, maa foranledige en lignende Forandring. Hele Ændringen under Nr. 1 til § 1 maa iøvrigt ønskes sammenholdt med Forslaget til en ny Slutningsparagraph — hvad ogsaa er blevet fremhævet ved den

tilføiede Henvisning —, thi det er netop i disse to Dele af Ændringsforslaget tilsammen, at den Betryggelse maa siges indeholdt, som for det tidligere Udvalgsfleertal har været det Bestemmende til at kunne gaae ind paa Ændringsforslaget, nemlig paa den ene Side, at Lovforslaget derved kun vil faae Charakteren af en facultativ Regjeringsbemyndigelse, og paa den anden Side, at det igjennem Tidsbestemmelsen, gjennem den Indskrænkning af Tiden, hvori Loven skal gjælde, ikkun bør have en reent midlertidig Charakter. — Til Lovforslagets § 1 er der fremdeles stillet det Forslag, at i 9de og i 14de Linie Udtrykket: „Befal“ skal forandres til „Bebehuus“, et Punkt, som er tilstrækkeligt bekjendt fra de tidligere Forhandlingener. — Den hidtilværende § 2 i Lovforslaget gjengav Indholdet af Anordningen af 2den October 1862 om Sognehaandsløfernes Ret til at benytte deres egen Sognekirke og Kirkegaard. Dette var en af de Enkeltheder, som det tidligere Udvalgsfleertal under Lovforslagets Ombannelse lagde Vægt paa skulde udgaae, saaledes at man nøiedes med en Anvisning i en almindelig Sætning. Man fandt det nemlig urigtigt nu herom at fastsætte Noget ved Lov, da det jo tidligere havde været et ikke ubetydeligt Stridsspørgsmaal, om Indholdet af den nævnte Anordning overhovedet egnede sig til at overføres i en Lov. Dette Spørgsmaal har som bekjendt tidligere i den Grad sat de forskjellige Meninger i Bevægelse, at det kongelige Beto endogsaa engang har været benyttet med Hensyn til samme. En afvigende Afgjørelse nu seilighedsviis forekommer derfor Udvalgets Fleertal urigtigt, og det er af Hensyn dertil under Nr. 3 foreslaaet, at § 2 skal udgaae. De Herrer ville imidlertid af den vedføiede Henvisning til Forslaget under Nr. 5 see, at Meningen ikke har været at ville afstære Opnaaelsen af Alt det i denne Retning, der indeholdtes i § 2, men at man kun har villet have, at det skulde finde sin nærmere Afgjørelse efter de enkelte Omstændigheder ad administrativt Vet. — Til Lovforslagets § 3, hvor Talen er om det Tilshn, som Valgmenigheden og dens Præst skulle være undergivne, og om Valgmenighedens og Præstens Stilling i det Hele til de for Folketirken gjældende